

Αριθμός 1317/2023

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ζ΄ Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Γεώργιο Χριστοδούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Μαρία Κουβίδου, Βασίλειο Μαχαίρα – Εισηγητή, Αικατερίνη Κρυσταλλίδου και Ελευθέριο Σισμανίδη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του την 1^η Φεβρουαρίου 2023, με την παρουσία του Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ιωάννη Αγγελή (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Ευθυμίας Καλογεροπούλου, για να δικάσει την αίτηση του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, περί αναιρέσεως της υπ' αριθμ. ΗΤ 1599/2022 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών. Με κατηγορούμενη την, κάτοικο Αγίας Παρασκευής Αττικής, η οποία δεν παραστάθηκε.

Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών ζητά τώρα την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 26.09.2022 αίτησή του, η οποία ασκήθηκε ενώπιον της Γραμματέως της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, Αφροδίτης Σύρκου, έλαβε αριθμό 32/2022 και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 970/2022.

Αφού άκουσε

Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η έκθεση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 505 παρ. 1 εδ. β' και 507, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 155 του Ν. 4855/2021, του ΚΠΔ, ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών μπορεί να ζητήσει την αναίρεση των αποφάσεων του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου της έδρας και περιφέρειάς του, μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών, η οποία αρχίζει από την καταχώρηση καθαρογραμμένης της απόφασης στο ειδικό βιβλίο που τηρείται στη Γραμματεία του δικαστηρίου. Στην προκειμένη περίπτωση εισάγεται να συζητηθεί η με αριθμό 32/26.9.2022 έκθεση αναίρεσης του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, κατά της με αριθμό ΗΤ 1599/2022 απόφασης του Η' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, με την οποία η κατηγορούμενη καταδικάστηκε σε δεύτερο βαθμό, για τα αδικήματα της μη έγκαιρης καταβολής εργοδοτικών και εργατικών εισφορών στο Ι.Κ.Α. (άρθρα 1 παρ. 1 και 2 Α.Ν. 86/1967, όπως ίσχυε και άρθρο 375 παρ. 1 ΠΚ), σε συνολική ποινή φυλάκισης τεσσάρων (4) μηνών, η εκτέλεση της οποίας ανεστάλη για τρία (3) έτη. Η αίτηση αναίρεσης ασκήθηκε νομότυπα, με δήλωση στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, για την οποία δήλωση συντάχθηκε η σχετική έκθεση (άρθρο 474 παρ. 1 εδ. α' και γ' και παρ. 4 του ΚΠΔ), καθώς και εμπρόθεσμα, την 26.9.2022, ημέρα Δευτέρα, αφού η προσβαλλόμενη απόφαση καταχωρήθηκε καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο την 5.9.2022 (άρθρα 168 παρ. 1 εδ. γ', δ' και 507 του ΚΠΔ). Κατά τη συζήτηση της ένδικης αίτησης αναίρεσης στο ακροατήριο, η ως άνω κατηγορούμενη δεν εμφανίστηκε, ούτε παραστάθηκε με συνήγορο, όπως προκύπτει από τα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου. Από το με ημερομηνία 7.12.2022 αποδεικτικό επίδοσης, που συνέταξε ο επιμελητής της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, αποδεικνύεται ότι επιδόθηκε στην κατηγορούμενη, στη διεύθυνση κατοικίας της, η με αριθμό 970/12.10.2022 κλήση του Εισαγγελέα του Αρείου

Πάγου, προκειμένου να παραστεί διά συνηγόρου στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, κατά την παρούσα δικάσιμο, στη συζήτηση της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης, την κλήση δε αυτήν παρέλαβε σύνοικος της κατηγορουμένης. Επομένως, αφού η απολειπόμενη διάδικος, κατηγορουμένη, έχει κλητευθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 155 παρ. 1, εδ. β', 156 παρ. 1, 162 και 166 ΚΠΔ) στο ακροατήριο, για τη συζήτηση της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης, πρέπει η συζήτηση της υπόθεσης να προχωρήσει σαν να ήταν και αυτή παρούσα και να ερευνηθεί το βάσιμο των λόγων της ένδικης αίτησης.

II. Κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του Α.Ν. 86/1967, όπως ίσχυε κατά τον επίδικο χρόνο που αφορά την κρινόμενη υπόθεση (έτος 2013) και εξακολουθεί να ισχύει, όποιος υπέχει νόμιμη υποχρέωση καταβολής ασφαλιστικών εισφορών που βαρύνουν τον ίδιο (εργοδοτικών), οι οποίες υπερβαίνουν το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, προς τους υπαγόμενους στο Υπουργείο Εργασίας κάθε φύσεως οργανισμούς κοινωνικής πολιτικής ή κοινωνικής ασφάλισης ή ειδικούς λογαριασμούς και δεν καταβάλλει αυτές μέσα σε έναν μήνα αφότου έγιναν απαιτητές προς τους παραπάνω οργανισμούς τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον 10.000 δραχμών. Επίσης, κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, όποιος παρακρατεί ασφαλιστικές εισφορές αυτών που εργάζονται σ' αυτόν (εργατικές), που υπερβαίνουν το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ, με σκοπό να τις αποδώσει στους παραπάνω οργανισμούς και δεν τις καταβάλλει ή δεν τις αποδίδει στους οργανισμούς αυτούς μέσα σε έναν μήνα αφότου είχαν γίνει απαιτητές τιμωρείται για υπεξαίρεση με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών. Εξάλλου, κατά το άρθρο 16 του Κανονισμού Ασφάλισης ΙΚΑ, ως χρόνος καταβολής εισφορών ορίζεται το ημερολογιακό τέλος του μήνα, μέσα στο

οποίο παρασχέθηκε η εργασία ή υπηρεσία, ενώ, κατά το άρθρο 26 παρ. 3 του Α.Ν. 1846/1951, ορίζεται ότι ο υπόχρεος πρέπει να καταβάλει τις εισφορές στο ΙΚΑ μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από τον χρόνο που είχε οριστεί για την καταβολή τους (ΑΠ 1271/2018). Ακόμη, με το άρθρο 22 παρ. 1 του Ν. 4038/2012 (ΦΕΚ Α' 14/2.2.2012), στο τέλος του άρθρου 1 του α.ν.86/1967 προστέθηκε παράγραφος 6, η οποία ορίζει ότι «6. Χρόνος τέλεσης του αδικήματος των παραγράφων 1 και 2 για όσους οφείλουν ασφαλιστικές εισφορές άνω των 150.000 ευρώ είναι το χρονικό διάστημα από την παρέλευση του μηνός από τότε που οι ασφαλιστικές εισφορές κατέστησαν απαιτητές μέχρι τη συμπλήρωση χρόνου αντίστοιχου με το 1/3 της κατά περίπτωση προβλεπόμενης προθεσμίας παραγραφής». Με την παρ. 2 του άρθρου 22 του ίδιου ως άνω νόμου ορίστηκε ότι «2. Προκειμένου περί οφειλομένων ασφαλιστικών εισφορών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ήδη ληξιπρόθεσμων κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου, τα ποινικά αδικήματα της παραγράφου 1, τελούνται με τη συνέχιση της μη καταβολής τους μετά την πάροδο τεσσάρων μηνών από την έναρξη ισχύος των διατάξεων της παρούσας παραγράφου». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 εδ. α' του Ν. 4321/2015 (ΦΕΚ Α' 32/21.3.20215), «1. Το σύνολο των ασφαλιστικών οφειλών προς φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην ΝΑΤ, οι οποίες κατέστησαν ληξιπρόθεσμες στις 2.3.2015, υπάγεται σε ρύθμιση κατόπιν αίτησης του οφειλέτη προς την αρμόδια υπηρεσία του οικείου φορέα...». Κατά δε την παρ. 15 εδ. β' του ίδιου άρθρου 28, όπως η παρ. 15 διαμορφώθηκε με το άρθρο 33 του Ν. 4745/2020 (ΦΕΚ Α' 214/6.11.2020), με το άρθρο 96 του οποίου καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς υποθέσεις, κατά τη διάρκεια της ρύθμισης και εφόσον τηρούνται οι όροι αυτής και καταβάλλονται οι τρέχουσες ασφαλιστικές εισφορές, «β) Αναστέλλεται η ποινική δίωξη σε βάρος των υπευθύνων σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου

1 του α.ν. 86/1967 (Α΄136) και αναβάλλεται η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε ή, εφόσον άρχισε η εκτέλεση της, διακόπτεται. Σε περίπτωση αναστολής της ποινικής δίωξης κατά τα ανωτέρω, δεν ισχύει ο χρονικός περιορισμός της αναστολής της προθεσμίας της παραγραφής του πρώτου εδαφίου της παρ.2 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα».

III. Κατά τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 1, 3, 112, 113 παρ. 1 και 2 του ισχύοντος ΠΚ, το αξιόποιο εξαλείφεται με την παραγραφή, η οποία για τα πλημμελήματα είναι πέντε (5) έτη. Η προθεσμία της παραγραφής αρχίζει από την ημέρα που τελέστηκε η αξιόποινη πράξη, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά. Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρόνο, σύμφωνα με διάταξη νόμου, δεν μπορεί να αρχίσει ή να εξακολουθήσει η ποινική δίωξη, καθώς και για όσο χρόνο διαρκεί η κύρια διαδικασία και έως ότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση. Η αναστολή αυτή δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από πέντε έτη για τα κακουργήματα και τρία έτη για τα πλημμελήματα. Περαιτέρω, το άρθρο 368 εδ. β΄ ΚΠΔ ορίζει ότι η ποινική δίκη τελειώνει με την οριστική παύση της ποινικής δίωξης και όταν έχει παραγραφεί το αξιόποινό της. Εξάλλου, λόγο αναίρεσης της απόφασης συνιστά, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε΄ του ΚΠΔ και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Εσφαλμένη ερμηνεία υπάρχει, όταν το δικαστήριο αποδίδει στο νόμο διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή συντρέχει όταν το δικαστήριο χωρίς να παρερμηνεύσει το νόμο, δεν υπήγαγε ορθά τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν, στη διάταξη που εφαρμόσθηκε (Ολ. ΑΠ 2/2022, ΑΠ 478/2020, ΑΠ 735/2020). Σε περίπτωση δε που κριθεί βάσιμος λόγος αναίρεσης, για εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή των ουσιαστικών ποινικών διατάξεων που προβλέπουν και ρυθμίζουν την παραγραφή των αδικημάτων και έχει επέλθει η παραγραφή της αξιόποινης

πράξης κατά το χρόνο που δημοσιεύθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ο Άρειος Πάγος δεν παραπέμπει την υπόθεση, για νέα συζήτηση, στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, κατ' άρθρ. 519 ΚΠΔ, αφού δεν υπάρχει αντικείμενο για εκδίκαση, αλλά παύει οριστικά την ποινική δίωξη λόγω παραγραφής. Το ίδιο, άλλωστε, ισχύει και στην περίπτωση του άρθρου 511 ΚΠΔ, όταν δηλαδή εμφανιστεί ο αναιρεσείων, κριθεί παραδεκτή η αίτηση αναίρεσης, αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και μετά τη δημοσίευση αυτής επήλθε παραγραφή της αξιόποινης πράξης (Ολ. ΑΠ 7/2005, ΑΠ 623/2010, ΑΠ 49/2009, ΑΠ 443/2009, ΑΠ 616/2009, ΑΠ 498/2008).

IV. Στην προκειμένη περίπτωση, η προσβαλλόμενη, με αριθμό ΗΤ 1599/2022 απόφαση του Η΄ Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, που δίκασε την εκκαλούσα – κατηγορουμένη, σε δεύτερο βαθμό, δέχθηκε τυπικά την έφεση της εν λόγω κατηγορουμένης, κατά της με αριθμό 3192/6.12.2021 πρωτόδικης απόφασης του Ε΄ Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών και στη συνέχεια απέρριψε την ένσταση παραγραφής των επιδίκων αξιοποίνων πράξεων, την οποία, όπως προκύπτει από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης, είχε προτείνει η κατηγορουμένη διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της. Διέλαβε δε, η παραπάνω απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, σχετικά με την απόρριψη της ένστασης παραγραφής, τις ακόλουθες αιτιολογίες: «Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 28 του ν. 4321/2015. που εφαρμόζεται εν προκειμένω ως ποινικοοικονομική διάταξη και καταλαμβάνει την επίδικη πράξη «Κατά τη διάρκεια της ρύθμισης και εφόσον τηρούνται οι όροι αυτής και καταβάλλονται οι τρέχουσες ασφαλιστικές εισφορές:... β) Αναστέλλεται η ποινική δίωξη σε βάρος των υπευθύνων σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 1 του α.ν. 86/1967 (Α΄ 136) και αναβάλλεται η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε ή, εφόσον άρχισε η εκτέλεσή της, διακόπτεται. Σε

περίπτωση αναστολής της ποινικής δίωξης κατά τα ανωτέρω δεν ισχύει ο χρονικός περιορισμός της αναστολής της προθεσμίας της παραγραφής του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα». Στην προκειμένη περίπτωση, ή επίδικη οφειλή τελούσε σε ρύθμιση σύμφωνα με τα αποσπάσματα των προγενέστερων δικαστικών αποφάσεων που βρίσκονται εντός τής δικογραφίας και προφανώς βασίσθηκαν σε σχετικές προφορικές διαβεβαιώσεις των μαρτύρων υπαλλήλων του 1ΚΑ κατά τα χρονικά διαστήματα από 19.06.2015 έως 29.01.2018 (υπ' αρ. 61596/2015 απόφαση Ε' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών υπ' αρ. 65304/09.06.2016 απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου, υπ' αρ. 26139/06.03.2017 απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου, υπ' αρ. 708/29.01.2018 απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου) και 23.09.2019 έως 29.11.2019 (υπ' αρ. 4362/2019 απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου και από 29.11.2019 χειρόγραφη σημείωση απόφασης του Δικαστηρίου στο σώμα του κατηγορητήριου της δικογραφίας), ήτοι για διάστημα μείζον των 33 μηνών, κατά το οποίο είχε ανασταλεί η προθεσμία της παραγραφής του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρ. 113 ΠΚ. με αποτέλεσμα, να μην έχει επέλθει η παραγραφή του δικαζόμενου αδικήματος, με την πάροδο διαστήματος μείζονος της οκταετίας (5+3 έτη) από την τέλεσή του έως την εκδίκασή του σε β' βαθμό και συνεπώς, πρέπει η προβληθείσα ένσταση να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΔΕΧΕΤΑΙ κατά το τυπικό της μέρος τη με αριθμό 4246/15-12-2021 έφεση της εκκαλούσας κατηγορουμένης κατά της με αρ. ΕΜ3192/06-12-2021 απόφασης του Ε' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθήνας. ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ένσταση παραγραφής». Στη συνέχεια, μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας, η προσβαλλόμενη απόφαση στο σκεπτικό της δέχθηκε ανελέγκτως, ότι, από την συνεκτίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων, αποδείχθηκαν τα εξής, επί λέξει, πραγματικά περιστατικά: «Από την κατάθεση

της μάρτυρα που εξετάσθηκε νομότυπα στο ακροατήριο και από τα έγγραφα που αναγνώσθηκαν στο ακροατήριό, προέκυψε και το Δικαστήριο πείσθηκε ότι η κατηγορούμενη στην ΑΘΗΝΑ την 20/03/2014 τυγχάνοντας εργοδότηρια της επιχείρησης με την επωνυμία «», (με ΑΜΕ, ΥΠΟΚ/ΜΑ ΙΚΑ065 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, είδος επιχείρησης Παραγωγή παξιμαδιών και μπισκότων - Παραγωγή διατηρούμενων ειδών ζαχαροπλαστικής) και έχοντας απασχολήσει κατά τη χρονική περίοδο από 01/11/2013 μέχρι 31/12/2013 στην επιχείρηση της προσωπικό με σχέση εξαρτημένης εργασίας με αμοιβή, που ασφαλιζόταν στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.), όφειλε για την ασφάλιση του προσωπικού να καταβάλει στο ΙΚΑ τις κατωτέρω εισφορές ποσού 64.338,09 ευρώ μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα για τις Δημόσιες Υπηρεσίες του επόμενου μήνα, εκείνου μέσα στον οποίο παρασχέθηκε η εργασία. Για τη μη καταβολή των εισφορών αυτών συντάχθηκε η με αριθμό 065/ΠΕΕ/Α/282/2014 ΠΕΕ συνολικού ποσού εισφορών 64.338,09 ευρώ. Συγκεκριμένα: 1) Έχοντας νόμιμη υποχρέωση καταβολής των βαρυνουσών την ίδια (ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΩΝ) ασφαλιστικών εισφορών, ποσού 42.892,06 ευρώ, δεν κατέβαλε αυτές στον άνω Οργανισμό μέσα στο μήνα, κατά τον οποίο οι εισφορές έγιναν απαιτητές και 2) Έχοντας παρακρατήσει τις ασφαλιστικές εισφορές των εργασθέντων στην επιχείρηση της (ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ) ποσού 21.446,06 ευρώ, με σκοπό να αποδώσει αυτές στον άνω Οργανισμό, δεν τις κατέβαλε σε αυτόν μέσα στον μήνα κατά τον οποίο έγιναν απαιτητές. Πρέπει επομένως να κηρυχθεί ένοχη για την ανωτέρω πράξη, δεδομένου ότι πληρούται τόσο η αντικειμενική όσο και η υποκειμενική της υπόσταση. Από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα προέκυψε και το Δικαστήριο πείσθηκε ότι η κατηγορούμενη προέβη στην ανωτέρω πράξη από όχι ταπεινά αίτια, αλλά από πρόσκαιρη οικονομική αδυναμία, οφειλόμενη στην οικονομική κρίση που είχε ενσκήψει στη χώρα την κρίσιμη

χρονική περίοδο, ιδίως εν όψει και της μεταγενέστερης προσπάθειάς της να αποπληρώσει την οφειλή μέσω ρύθμισης και συνεπώς κρίνει ότι πρέπει να αναγνωρισθεί ότι συντρέχει στο πρόσωπό της η ελαφρυντική περίπτωση του άρθ. 84 παρ. 2 β' ΠΚ». Ακολούθως, το άνω Δικαστήριο κήρυξε την κατηγορουμένη ένοχη των παραπάνω πράξεων της μη έγκαιρης καταβολής των εργοδοτικών και των ασφαλιστικών εισφορών προς το ΙΚΑ (άρθρο 1 παρ. 1 και 2 του Α.Ν. 86/1967) και, μετά την αναγνώριση στο πρόσωπό της της ελαφρυντικής περίπτωσης του άρθρου 84 παρ. 2 εδ. β' ΠΚ, την καταδίκασε σε ποινή φυλάκισης τριών (3) μηνών για κάθε πράξη και σε συνολική ποινή φυλάκισης τεσσάρων (4) μηνών, την εκτέλεση της οποίας ανέστειλε για τρία (3) έτη. Διέλαβε, συγκεκριμένα, για την ενοχή της το ακόλουθο διατακτικό: «ΚΗΡΥΣΣΕΙ αυτήν ένοχη του ότι: Στην Αθήνα την 20/03/2014 τυγχάνοντας εργοδότρια της επιχείρησης με την επωνυμία «», (με ΑΜΕ:, ΥΠΟΚ/ΜΑ ΙΚΑ 065 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, είδος επιχείρησης Παραγωγή παξιμαδιών και μπισκότων - Παραγωγή διατηρούμενων ειδών ζαχαροπλαστικής) και έχοντας απασχολήσει κατά τη χρονική περίοδο από 01/11/2013 μέχρι 31/12/2013 στην επιχείρηση της προσωπικό με σχέση εξαρτημένης εργασίας με αμοιβή, που ασφαλιζόταν στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) όφειλε για την ασφάλιση τού προσωπικού να καταβάλει στο ΙΚΑ τις κατωτέρω εισφορές ποσού 64.338,09 ευρώ μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα για τις Δημόσιες Υπηρεσίες του επόμενου μήνα, εκείνου μέσα στον οποίο παρασχέθηκε η εργασία. Για τη μη καταβολή των εισφορών αυτών συντάχθηκε η με αριθμό 065/ΠΕΕ/Α/282/2014 ΠΕΕ συνολικού ποσού εισφορών 64.338,09 ευρώ. Συγκεκριμένα: 1) Έχοντας νόμιμη υποχρέωση καταβολής των βαρυνουσών την ίδια (ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΩΝ) ασφαλιστικών εισφορών, ποσού 42.892,06 ευρώ, δεν κατέβαλε αυτές στον άνω Οργανισμό μέσα στο μήνα κατά τον οποίο οι εισφορές

έγιναν απαιτητές και 2) Έχοντας παρακρατήσει τις ασφαλιστικές εισφορές των εργασθέντων στην επιχείρηση της (ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ) ποσού 21.446.03 ευρώ, με σκοπό να αποδώσει αυτές στον άνω Οργανισμό δεν τις κατέβαλε σε αυτόν μέσα στο μήνα κατά τον οποίο έγιναν απαιτητές. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι συντρέχει στο πρόσωπό της η ελαφρυντική περίστασή του άρ. 84 παρ. 2 β ΠΚ, ήτοι ότι προέβη στην ανωτέρω πράξη από όχι ταπεινά αίτια».

Με τις ως άνω παραδοχές που διέλαβε η προσβαλλόμενη απόφαση στο σκεπτικό της, σε συνδυασμό με το διατακτικό της, που παραδεκτά αλληλοσυμπληρώνονται, έκρινε ότι η επιχείρηση με την επωνυμία «», για τις οφειλές της οποίας καταδίκασε την κατηγορουμένη, απασχόλησε μισθωτούς, ασφαλισμένους στο ΙΚΑ, κατά τη χρονική περίοδο από 1.11.2013 μέχρι 31.12.2013. Επομένως, σύμφωνα και με τις νομικές σκέψεις που εκτέθηκαν στην παρούσα απόφαση, χρόνος τέλεσης των αξιοποιώνων πράξεων της μη έγκαιρης καταβολής των εργοδοτικών και των εργατικών εισφορών στο ΙΚΑ (άρθρο 1 παρ. 1 και 2 του Α.Ν. 86/1967), είναι η 1.2.2014, δηλαδή η παρέλευση του επόμενου μήνα από αυτόν για τον οποίο παρασχέθηκε η εργασία. Περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 1 παρ. 6 του Α.Ν. 86/1967, που προστέθηκε με το άρθρο 22 παρ. 1 του προαναφερθέντος Ν. 4038/2012, καθώς και της παρ. 2 του άρθρου 22 του νόμου αυτού, ως προς το χρόνο τέλεση των αδικημάτων, δεν συντρέχει, πρωτίστως διότι δεν πρόκειται για οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές άνω των 150.000 ευρώ, ούτε για ασφαλιστικές εισφορές ήδη ληξιπρόθεσμες κατά την έναρξη ισχύος του ανωτέρω νόμου 4038/2012. Σε κάθε δε περίπτωση η κατηγορουμένη εισήχθη να δικάσθει, κατά την κατηγορία, με χρόνο τέλεσης την 20.3.2014, με βάση την οποία καταδικάστηκε και πρωτοδίκως, όπως προκύπτει από την επισκόπηση της πιο πάνω εκκαλούμενης απόφασης του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, ώστε

δεν θα ήταν παραδεκτή η χειροτέρευση της θέσης της στο δεύτερο βαθμό, σύμφωνα με το άρθρο 470 εδ. α' ΚΠΔ, της χειροτέρευσης της θέσης του κατηγορουμένου επερχόμενης και όταν μεταβάλλεται ο χρόνος τέλεσης του αδικήματος και αποτρέπεται, έτσι, παραγραφή που έχει ήδη επέλθει (ΑΠ 764/2005, ΑΠ 2071/2004, ΑΠ 2061/2004, ΑΠ 98/2001). Επομένως, αφού η προσβαλλόμενη απόφαση δημοσιεύθηκε την 2.6.2022, είχε ήδη παρέλθει χρονικό διάστημα πλέον των οκτώ (8) ετών από την τέλεση των επιδίκων αξιοποιίνων πράξεων, τα οποία προβλέπονται και τιμωρούνται σε βαθμό πλημμελήματος και το αξιόποινο αυτών είχε εξαλειφθεί με την παραγραφή, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 1 και 3, 112 παρ. 1 και 113 παρ. 1 και 2 του ΠΚ. Περίπτωση εφαρμογής της προαναφερθείσας διάταξης του άρθρου 28 παρ. 15 του Ν. 4321/2015, όπως η παρ. 15 διαμορφώθηκε με το άρθρο 33 του Ν. 4745/2020 και επιμήκυνε την αναστολή της προθεσμίας παραγραφής του άρθρου 113 παρ. 2 εδ. α' ΠΚ, κατά τη διάρκεια της ρύθμισης των οφειλών από ασφαλιστικές εισφορές και εφόσον τηρούνται οι όροι αυτής, δεν συντρέχει, καθόσον, εκτός του ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στο ως άνω σκεπτικό, με το οποίο απέρριψε την ένσταση παραγραφής, ενώ δέχεται ότι η επίδικη οφειλή τελούσε σε ρύθμιση, ουδέν διαλαμβάνει για την τήρηση των όρων της ρύθμισης, η εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης του άρθρου 28 παρ. 15 του Ν. 4321/2015, ενόψει του χρόνου τέλεσης των επιδίκων αδικημάτων (20.3.2014), προσκρούσει στην αρχή της αναδρομικότητας ισχύος του ηπιότερου νόμου, που καθιερώνεται με το άρθρο 2 παρ. 1 ΠΚ, το οποίο ορίζει ότι «1. Αν από την τέλεση της πράξης ως την αμετάκλητη εκδίκασή της ίσχυσαν περισσότερες διατάξεις νόμων, εφαρμόζεται αυτή που στη συγκεκριμένη περίπτωση οδηγεί στην ευμενέστερη μεταχείριση του κατηγορουμένου». Τέτοια ευμενέστερη διάταξη νόμου είναι και αυτή που αναφέρεται στην παραγραφή και στην

αναστολή της παραγραφής (Ολ. ΑΠ 2/2013, πρβλ. και ΑΠ 238/2020, ΑΠ 841/2020, ΑΠ 1141/2020). Κατά συνέπεια, ενώ η προσβαλλόμενη απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών έπρεπε να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη σε βάρος της κατηγορουμένης, την κήρυξε ένοχη και τις επέβαλε ποινές για τις επίδικες πλημμεληματικές πράξεις, το αξιόποινο των οποίων είχε ήδη εξαλειφθεί διά παραγραφής. Έτσι που έκρινε όμως, παραβίασε, διά της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής τους, τις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 1 και 3, 112 παρ. 1, 113 παρ. 1 ΠΚ, καθώς και του άρθρου 28 παρ. 15 του Ν. 4321/2015, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παρ. 1 ΠΚ. Επομένως, είναι βάσιμος ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε΄ μοναδικός λόγος της κρινόμενης δήλωσης αναίρεσης του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών. Επιπροσθέτως δε, με τις ως άνω παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης ιδρύεται και είναι βάσιμος ο αναιρετικός λόγος από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Θ΄ του ΚΠΔ, δηλαδή της υπέρβασης εξουσίας, αυτεπαγγέλτως ερευνώμενος κατά το άρθρο 511 εδ. α΄ και β΄ ΚΠΔ, αφού δεν επέρχεται χειροτέρευση της θέσης της κατηγορουμένης. Περίπτωση υπέρβασης εξουσίας, υπό την αρνητική μορφή της, υπάρχει και όταν το δικαστήριο, ενώ όφειλε να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη λόγω εξάλειψης του αξιοποίνου, εν τούτοις δεν το έπραξε και καταδίκασε τον κατηγορούμενο (ΑΠ 770/2019, ΑΠ 1143/2018, ΑΠ 877/2015, ΑΠ 21/2014, ΑΠ 449/2013, ΑΠ 1/2012, ΑΠ 51/2011).

Κατ' ακολουθίαν όλων των προαναφερθέντων, πρέπει να γίνει δεκτή η δήλωση άσκησης αναίρεσης του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, ως προς τις διατάξεις της περί ενοχής και επιβολής ποινής και η ποινική δίκη να τελειώσει από το Δικαστήριο τούτο, με την οριστική παύση της ποινικής δίωξης σε βάρος της κατηγορουμένης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την με αριθμό 32/26.9.2022 δήλωση άσκησης αναίρεσης του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, κατά της με αριθμό ΗΤ 1599/2022 απόφασης του Η΄ Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών.

Αναιρεί την παραπάνω απόφαση, ως προς όλες τις διατάξεις της περί ενοχής και επιβολής ποινής.

Παύει οριστικά την ποινική δίωξη, λόγω παραγραφής, σε βάρος της κατηγορουμένης, κατοίκου Αγίας Παρασκευής Αττικής, οδός Ανδρούτσου αριθ. 10, για παράβαση του άρθρου 1 παρ. 1 και 2 του Α.Ν. 86/1967, ως ισχύει και συγκεκριμένα του ότι: «Στην ΑΘΗΝΑ την 20/03/2014 τυγχάνοντας εργοδότης της επιχείρησης με την επωνυμία «, (με ΑΜΕ:, ΥΠΟΚ/ΜΑ ΙΚΑ 065 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, είδος επιχείρησης Παραγωγή παξιμαδιών και μπισκότων - Παραγωγή διατηρούμενων ειδών ζαχαροπλαστικής) και έχοντας απασχολήσει κατά τη χρονική περίοδο από 01/11/2013 μέχρι 31/12/2013 στην επιχείρηση της προσωπικό με σχέση εξαρτημένης εργασίας με αμοιβή, που ασφαλιζόταν στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) όφειλε για την ασφάλιση τού προσωπικού να καταβάλει στο ΙΚΑ τις κατωτέρω εισφορές ποσού 64.338,09 ευρώ μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα για τις Δημόσιες Υπηρεσίες του επόμενου μήνα, εκείνου μέσα στον οποίο παρασχέθηκε η εργασία. Για τη μη καταβολή των εισφορών αυτών συντάχθηκε η με αριθμό 065/ΠΕΕ/Α/282/2014 ΠΕΕ συνολικού ποσού εισφορών 64.338,09 ευρώ. Συγκεκριμένα: 1) Έχοντας νόμιμη υποχρέωση καταβολής των βαρυνουσών την ίδια (ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΩΝ) ασφαλιστικών εισφορών, ποσού 42.892,06 ευρώ, δεν κατέβαλε αυτές στον άνω Οργανισμό μέσα στο μήνα κατά τον οποίο οι εισφορές έγιναν απαιτητές και 2) Έχοντας παρακρατήσει τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαθέντων στην επιχείρηση της (ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ) ποσού 21.446.03 ευρώ, με

σκοπό να αποδώσει αυτές στον άνω Οργανισμό δεν τις κατέβαλε σε αυτόν μέσα στο μήνα κατά τον οποίο έγιναν απαιτητές».

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 29 Ιουνίου 2023. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 30 Οκτωβρίου 2023.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ